

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóth Mihály (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Auer Éva (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. május 27. napján kelt 33.P.25.177/2011/28. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül nettó 100.000 forint perköltséget, míg a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága külön felhívására az államnak 78.000 forint illetéket.

Határozatának indokolásában idézte az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében, 61. § (1)-(2) bekezdésében; a Római Egyezmény 10. cikkének 1-2. pontjában; a Ptk. 75. § (1) bekezdésében; a 76. §-ában, a 78. § (1)-(2) bekezdésében, a 84. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat; a PK 12, 13, 14, 15. számú állásfoglalásban; az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) és a 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolásában írtakat.

A lefolytatott bizonyítási eljárás anyaga alapján tényként állapította meg, hogy a felperes többirányú megbízásos kapcsolatban állt az alperessel. Írásbeli megbízási jogviszony a felperes érdekeltségébe tartozó ... és az alperes között jött létre. A felperes többek között azt vállalta, hogy az alperest a nyilvánosság előtt a médiában képviseli, illetve az alperes által létrehozott civil állatvédelmi ombudsman feladatait ellátja. Emellett a felperes nyilvános szereplést vállalt az állatvédőrök képzésében, vállalta, hogy az ... által kiírt pályázathoz szükséges anyagok elkészítésében tevékenyen részt vesz. Mindezen tevékenységek körében a nyilvános szereplés igényével lépett fel, továbbá a feladatok jellege folytán is tevékenységét illetően közszereplőnek minősül. Működése körében, közszerepléséből eredően a tevékenységét érintő kritikai megjegyzések tekintetében tűrési kötelezettsége fokozott.

A per alapját képező e-mailek tartalmát illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes, valamint az alperest képviselő ... a nyilvánosságot, az állatvédőröket kívánták tájékoztatni a folyamatban lévő ügyekre vonatkozó álláspontjukról, a levelekben leírtak a tényekből levont következtetéseknek minősülnek.

A peres felek közötti kezdetben harmonikusnak mondható kapcsolat több okra visszavezethetően megromlott. Az alperes szerint a felperes több vállalását nem teljesítette, az általa elkészített munka nem felelt meg a pályázati kiírásnak. Ezzel szemben a felperes álláspontja eltérő volt, mely szerint nem volt megállapodás közte és az alperes között arra vonatkozóan, hogy milyen terjedelmű anyagot kell benyújtania. A személyiségvédelmi per kereteit ugyanakkor meghaladja annak vizsgálata, hogy a felperes érdekeltségébe tartozó betéti társaság és a felperes, valamint az alperes között 2010. május 7-én megkötött szerződést a felek szerződésszerűen teljesítették-e, e tárgyban egyébként is külön eljárás van folyamatban. Az azonban megállapítható volt, hogy mindkét fél szabadon megfogalmazhatja a vonatkozó álláspontját, a levont következtetéseiket tartalmazó e-mailek tekintetében jogsérelem nem állapítható meg. Az Alkotmányban védett szólás- és véleménynyilvánítási szabadság kereteit az alperes által megfogalmazott tényekből levont következtetések nem haladják meg.

Ezen általánosságban tett megállapítások mellett a konkrét kérelmek tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontja a következő volt.

Az első és a harmadik kereseti kérelemben a felperes annak megállapítását kérte, miszerint valótlan az az alperesi állítás, hogy részére az alperes kifizetéseket teljesített volna. A valóság ezzel szemben az, hogy nem ő, hanem a ... állt szerződéses kapcsolatban az alperessel. Az alperes védekezése szerint a felperes végzett tevékenységet az alapítványnál, a betéti társaság csak számlakibocsátó volt. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes által az állatvédőröknek megírt levél olyan megfogalmazást tartalmaz, amely lényegében arra vonatkozik, miszerint az alperes a felperes munkáját díjazásban részesítette. A címzettek szempontjából lényegtelen részlet, hogy a számlázás miként történik, így a levél okkal nem tartalmazza a címzettek vonatkozásában nem releváns részleteket. Ha az alperes részéről a megfogalmazás egy tévedésen alapult, az annyira lényegtelen az e-mail olvasói, illetőleg az ügy megítélése szempontjából, hogy személyiségi jogsérelmet nem valósít meg. A felperes részéről megfogalmazott azon szubjektív érzület, miszerint a közlemény annak olvasójában azt a hamis látszatot kelti, hogy jogalap nélkül gazdagodott, relevanciával nem bírhat, a közlemény objektíve ilyen utalást még csak érintőlegesen sem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint **(tanú1)** tanúvallomása és ... törvényes képviselő nyilatkozata, valamint a felmutatott e-mailek is egyértelműen azt támasztják alá, hogy a felperes teljes körűen nem tett eleget azon kötelezettségének, mely szerint az állatvédőrség jogi oktató anyagát elkészíti, így az alperes erre vonatkozó állítása a perben nem bizonyult valótlanak. Kiemelte, hogy maga a felperes is elismerte, hogy a 2011. őszi képzéshez az oktató anyagot nem készítette el, mert nem jött létre az állatvédőrség jogi igazgatósága.

A negyedik kereseti pont tárgyában, melyben a felperes azt sérelmezte, hogy az alperes azt állította róla, hogy le kívánja rombolni az állatvédőrséget, az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperes a rendelkezésére álló tényekből vont le egy következtetést. Ez a következtetés nem nélkülözött minden alapot és nem volt indokolatlanul sértő, bántó, megalázó vagy lealacsonyító, így azt a felperes közszereplői minősége okán is túrni köteles.

Az ötödik kereseti kérelemmel kapcsolatosan megállapította, hogy az alperes újságcikkekkel

igazolta azt, hogy a felperes azt követően is használta a civil állatvédelmi ombudsman titulust, hogy az megszüntetésre került. Az alperes által e körben megfogalmazott kritika nem haladta meg azt a kört, amelyre a felperesnek fokozottabb tűrési kötelezettsége áll fenn.

Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság a jogsértés megállapítására irányuló teljes keresetet alaptalannak találta, így a jogkövetkezmények vizsgálatát és a további bizonyítás lefolytatását mellőzte.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, az alperes nem vagyoni kártérítésben történő marasztalását, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalás megtartására, újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Megítélése szerint nem lényegtelen részlet az, hogy a felek között a számlázás miként történt. Az alperes által szervezett állatvédőrség tanfolyam jogi oktatójaként magánszemélyként járt el, és díjazásban nem részesült. A ... - melynek tagja - az állatvédőrség szervezői munkáit végezte, de egyetlen olyan számlát sem bocsátott ki, amely a nevét magánszemélyként feltüntette volna, ezért az első fokú ítélet ezen része iratellenes, megváltoztatásra szorul.

(tanú1) és ... alperesi kuratóriumi tagok vallomását elfogultnak tartotta.

Iratellenes és jogsértő álláspontja szerint az a megállapítás, hogy „helyzetbe” akarta volna hozni saját alapítványát.

Miután az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást az állatvédelmi ombudsmani címmel kapcsolatos újságcikkek vonatkozásában, ezért az erre vonatkozó ítéleti megállapítása jogsértő. Vitatta közszereplői minőségét.

A határozat hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát az ügyében eljáró bíró elfogultságára alapította.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla - a per adatait figyelembe véve - elsősorban azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az első fokú határozat érdemi felülbírálatát akadályozta volna és ami miatt az első fokú ítéletet hatályon kívül kellett volna helyeznie.

A felperes fellebbezésében előadott érvelésével szemben nem merült fel olyan peradat, amely az első fokon eljáró bíró elfogultságára utalna. Az elsőfokú eljárás során a felperes kizárás iránti kérelme megtagadásra került, a másodfokú bíróság nem talált olyan körülményt, amely okán a kizárás megtagadását jogsértőnek kellett volna tekinteni. A peres felek ügyében eljáró bíró elfogultságát nem támasztja alá az a fellebbezési hivatkozás sem, miszerint az első fokon eljáró bíró **(tanú1)** tanúval szemben elmulasztotta a hamis tanúzás miatti feljelentés megtételét.

Az első fokon eljáró bíróság a jogvitában szükséges és egyben elégséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetései is helytállóan bizonyultak. Helytállóan indult ki abból a felperesi igény elbírálásakor, hogy a felperes az elvállalt megbízásai alapján végzett tevékenységéből adódóan közszereplőnek minősül.

Az első fokú határozat indokolásában a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezések ismertetésre kerültek, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint a felperes kereseti kérelmében hivatkozottak nem valósították meg a személyiségi jogsértést. Azt, hogy a peres felek a közöttük létrejött megállapodás értelmében milyen fizetési feltételekben állapodtak meg, az alperes kellőképpen alátámasztotta. A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a felperes személyének megítélése szempontjából annak jelentősége nincs, hogy a felperes a számlakibocsátást a ...-n keresztül - a betéti társaság tagjaként - intézte.

Az az alperesi kijelentés, miszerint a felperes az ombudsmani címben tetszeleg, a másodfokú bíróság megítélése szerint is olyan véleménynyilvánítás, ami nem nélkülöz minden alapot, és a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit nem lépte túl.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az egyes konkrét kereseti kérelmek tárgyában kifejtett jogi indokaival mindenben egyetértett, ezért csak visszautal azokra.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján került sor.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles viselni az alperes fellebbezési költségét, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján határozott meg. Ugyancsak köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében írtakra.

, 2015. július 2.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő